

JUNAK U AKCIJI

Vojnički geni

Da su vojnički geni čudo i da se uniforma suđena, potvrđuje i primer porodice Janković.

- Moj pradedna Vitomir je prešao Albaniju, a zatim se vratio sa ostatkom srpske vojske i oslobodio zemlju. Deda Vidoje je od početka bio u partizanima i borio se u Drugom svetskom ratu zbog čega je i odlikovan ordenom za hrabrost. I moj otac Zivan je ceo svoj radni vek bio u uniformi. Mada smo rodom iz sela Kostajnik između Loznice i Krupnja, službovao je u Podgorici, gde sam i rođen. Najstariji sin već pokazuje interesovanje za vojsku. Voleo bih da nastavim našu vojničku tradiciju - kaže naš sagovornik.

Moj tata heroj

PIŠE: Đorđe BAROVIĆ

Nema američkog filmskog megahita a da u glavnoj ulozi nije član neke polutajne elitne vojne jedinice koji spasava svet a da se pri tom nije ni oznojio. U Srbiji za to upšte ne treba mašta. Već postoji i polutajna vojna jedinica koja u svom simbolu ima kobru s raširenim krilima i imamo junaka koji je izazvao divljenje cele nacije, a uporno ponavlja da "nije uradio ništa važno".

Ovo je priča o 38-godišnjem zastavniku Zoranu Jankoviću, pripadniku elitne protivterorističke jedinice Vojske Srbije - Kobre koji je nedavno u prestoničkom hipermarketu sprečio oružanu pljačku koja je zamalo mogla da bude završena krvoprolićem. Ukazom predsednika Aleksandra Vučića, Janković je zbog ovog čina u četvrtak odlikovan srebrnom medaljom za hrabrost "Miloš Obilić".

Ministarstvo odbrane Srbije izšlo je u susret "Vesti" i omo-

SPREMAN NA SVE IZAZOVE:
Zoran Janković

NAJVEĆA NAGRADA PRIPADNIKU KOBRI STIGLA OD SINA

Dobio srebrnu medalju "Miloš Obilić"

Rigorozna selekcija

Janković je u Kobrama poslednjih deset godina i priznaje da mu je to bila želja od kada je postao pripadnik Vojske.

- Kad uđete u jedinicu, to je to, to je vrh, nema dalje kad je reč o vojničkom pozivu. Bar za mene je tako. Međutim, da bi se to i dogodilo, potrebno je najpre da se prođu ozbiljni psihofizički i zdravstveni testovi, a zatim i veoma složena i teška obuka. Dovoljno je reći da od deset kandidata samo dva prođu sve testove, da shvatite koliko je selekcija rigorozna - priča zastavnik Janković.

Zastavnik Zoran Janković nedavno je u beogradskom hipermarketu sprečio oružanu pljačku

gućilo ono što je privilegija malobrojnih redakcija - da sa ovim hrabrim vojnikom razgovaramo u bazi jedinice javnosti poznate i po činjenici da obezbeđuju najviše vojne i državne zvaničnike na čelu sa predsednikom.

Dočekao nas je Jankovićev širok osmeh uz pravu filmsku priču.

- Tek kada mi je uperio magnum 357 u glavu bio sam sto posto siguran da ovu prodavnicu sigurno neće opljačkati - priča tako opušteno kao da je zaista sekvencen iz nekog akcionog ostvarenja, a ne stvarni događaj pred kojim bi većina običnih ljudi jednostavno pobešla glavom bez obzira.

- Svako iz naše jedinice bi postupio apsolutno isto kao i ja. Osposobljeni smo za rešavanje

svih kriznih situacija, pa i ovakvih, zato im valjda ne pridajemo baš toliko značaja kao što možda očekujete. Zaista je tako, nije nikakvo foliranje ili bilo šta slično. Prosto, takav nam je posao, a ovo su situacije za koje smo apsolutno spremni - priča Zoran Janković.

Odično se seća svega što se događalo u hipermarketu.

- Tog dana sam morao da ostanem duže na poslu, a kada sam se vratio, supruga je odlučila da nam napravi pitu. Časkom smo otišli do radnje da kupimo još neke namirnice i dok je ona između rafova gundala naglas da li joj još nešto treba, video sam da je mladić počeo da uzima novac iz kase i prodavačice koje su to pokušale da spreče. Posle nekoliko sekundi, iz ruksaka je izvadio

magnum 357 i ove žene su se preplašene povukle unazad. Nisam imao dilemu šta ću da uradim, ali mi je bilo bitno da ne dođe do pucnjave i da neko nevin ne strada. Procenio sam da je idealna prilika da delujem kada krene iz radnje i tako sam se postavio. Naleteo je na mene, uperio mi pištolj u glavu i prodrao se: "Pucacu!"

Shvatio sam da je reč o čoveku koji je narkoman i čiji potezi se teško mogu predvideti. Zato mi je isključivo bilo bitno da je oružje uperio u mene. Znao sam da će

posle toga situacija biti rešena u samo par sekundi. Procedura je trajala možda sekund-dva duže, zato što je, čim sam mu od uzeo pištolj, posegnuo za nožem iz ranca. Ali i to smo brzo rešili i on je, kako bismo rekli stručno, spakovan -

Proslava u septembru

Ovog 14. aprila navršilo se i tačno 40 godina od formiranja Kobre. Međutim, tada je došlo i do pogibije vojnog pilota Roberta Kalocija, pa je odlučeno da se svečanost pomeni, najverovatnije za septembar. Kako "Vesti" nezvanično saznaju, ovi specijalci su već uigrali program koji će biti ravan jubileju koji obeležavaju.

opet kroz osmeh opisuje događaj hrabri zastavnik.

Janković je zapravo pljačkaša toliko brzo savladao da se njegova supruga zbunjeno pojavila ne shvatajući šta se zapravo dogodilo.

- Morali smo da ostanemo kako bih dao izjavu policiji i to je trajalo izvesno vreme, pa smo se vratili kući kasno i brzo otišli na spavanje.

Negde oko pola tri supruga me izbezumljeno drma. Pitam je šta se dogodilo, a ona kaže: "Jesi li ti sve stan da ti je čovek držao pištolj uperen u glavu?"

"Ma, idi, bre, ženo, ja mislio nešto ozbiljno." Okrenem se na drugu stranu i zaspijem.

Kada se priča o njegovoj hrabrosti pojavila u medijima, stigle su čestitke od ministra odbrane, načelnika Generalštaba... Ipak, najlepšu je dobio od najstarijeg sina koji još pohađa osnovnu školu.

- Kada je taj prilog o meni emitovan na televiziji nije bilo ponosnije osobe na svetu od mog sina. Kad bi mu neko prišao, on bi sav važan odgovarao: "Jeste, to je moj tata. Moj tata je heroj."